

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermo Martini Lutheri de praeparatione ad moriendu[m]

Luther, Martin

Lipsiæ, 1520

VD16 L 6500

Decimoseptimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33397

firmite et insiste, & dic: Qui sua mihi signa & verba con-
fert ac cōtulit, q̄ Ch̄ri vita, gratia & beatitudo mortem
pctm, & gehennā meā, mihi innocua reddiderit, de⁹ est,
qui & rite in rem meā oīa implebit. Si me sacerdos ab-
soluit, fidēter me eidē absoluōi pindē atq̄ dei verbo cō-
mitto. Et si dei sunt v̄ba, vera oīo siēt, in hac fide & vis
uēs & moriēs cōsistā. Eadē em̄ fidei firmitate pfidere de-
bes sacerdoti⁹ absoluōi. aſci de⁹ peculiariter tibi angelū
seu apl̄m mitteret. imo aſcite p ſemeti⁹m Ch̄r̄s absolue-
t. **C DECIMOSEPTIMO.** En talē progratiuā (ret.
adipisciēt, qui sacramēta participat, ſcilicet, ut cōsequat̄
dei signū & pmissū, in quo fidē ſuā exercere & pfortare
valeat, q̄ ſit in Ch̄ri imaginē & bona uocat⁹. Sine q̄ ſig-
no alij in ſola fide laborat, & eadē bona & sacramenta p
affectū cordis cōsequunt̄, qui & iipi ſaluabunt̄, ſi in eadē
fide pmancerint. **C** Siſt dicio ſup sacramēto altaris: Si
mihi sacerdos tradidit ſacrosctm Christi corp⁹, quod ē
signū & pmissum cōmunionis oīm cōleſtiū ſpirituū &
ſectōrū, q̄ videlicet me diligant, p me curā gerant ac de-
precent, mecūq̄ patiant̄, moriant̄, pctā portent, & gehē
nā deuincāt, tū neceſſario ita erit. Nequaq̄ me fallet di-
uinum signū, quod mihi nō ſinam auferri. Mallem vni-
uersum terrā orbem, ac me ipsum abnegare, q̄ in hac
re dubius eſſe. Sit mihi deus, & certus, & verax in hoc
ſuo ſigno & pmisso. Evidē, ſiue dignus, ſiue indignus
eius participatu, mēbrū tñ Ch̄rianitatis ſum, put dicas
tamen & repreſentatio ſacramēti hui⁹ præſe ferūt. Toles-
tabilius eſt, me indignū eſſe, q̄ deū existimari menda-
cem. Recede neq̄ ſpiritū, ſi quid aliud mihi ſuggestur⁹
eſt. **C** Nam videre eſt, multos eſſe homines, qui optant cer-
tiores fieri, aut ſignū de cōclo conſequi, quo animo erga
iſpos deus ſit, ſcire etiā ſui p̄cdestinationē. Q uod qui-
dem ſignū etiā obtinerent, nec tamē crederent, qd illis
prodeſſet? Q uid emolumenti afferrent om̄ia ſigna ſine
fide? Q uid profuere Iudeis Christi & apostolorū ſig-

na? Quid hodie prosunt prestatissima sacramentorum
& verborū dei miracula? Cur nō homines innituntur
sacramentis, quæ indubitate & instituta signa per pro-
bationē & experiētiā ab oibus sanctis inuenta sunt esse
certissima, oibus illis, qui crediderūt, adeptisq; sunt qe-
quid rerum sub signis continet. In hūc modū cognoscē-
da nobis sacramenta sunt, quid sint, ad quid valeant, &
quomō in usum assumant, cum inueniem⁹ nihil magnis
ficien⁹ esse sup terrā, quod mesta corda & peccatrices
cōscientias iucūdium consolari queat, q̄ sunt in sacramē-
tis dei verba, quæ ad hoc sunt efficacia, ut nobis Chrm
cū thesauro totius boni, quod est ipse, significet atq; p-
mittat, aduersus mortē, pctrm, & gehennā. Nihil iā iucū-
dium est audire ac desyderabilis, q̄ mortem, pctrm & ge-
hennā aboleri posse, id qd sit in nobis p Christū, cū legi
time vtimur sacramento. Talis aut̄ usus nihil est aliud,
q̄ credere, ita esse, put sacramēta per dei verbū pollicen-
tur & assuerant. Proinde necessarium est cuiq; nō so-
lū tres illas in Chro imagines intueri, atq; ijs aduersari
as imagies expellere, atq; vt decidat sinere, verūterā cer-
tissimū signū possidere, quod nobis in securitatē pduc-
tis persuadeat, ea nobis sacramēta in hūc finē esse collata.
G DECIMO OCTAVO. Quilibet Christianus in fine
vite suę haud dubie credere debet, solū se in morte neq; p-
derelinqui, imo certissim⁹ esse, secūdū significationē sa-
cramēti, plurimorū in se oculos cōverti. Primo ipi⁹ dei
& Christi, qm̄ ipsi⁹ verbo credit, & eius sacramēto adhe-
ret. Deinde cœlestiū spirituū, sctōḡ, & oīm Christianorū
Nullū em̄ dubium est, quin, quēadmodū sacramētū al-
taris significat, oēs isti veluti vniuersale corp⁹ mēbris
suis occurrāt, cīq; auxilien⁹ ad debellandā mortē, pctrm,
& gehennā, oīaq; cū ipo pferenda. Ibi tū serio & potenter
opus charitatis & cōmunionis sctōrū pcedit, id quod
Chrian⁹ hō pud se intellectualiter imaginari debet, ins-
ibiq; nullā diffidētiā habere, vt exinde ad moriendum